

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11544

гр. София, 27.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110157691 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявен от Д. С. Г. против „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България, чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България, ЕИК 200830927, обективно кумулативно съединени установителен и осъдителни иски, както следва:

1. установителен иск с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ за обявяване за нищожна, поради противоречието ѝ със закона клауза от трудовия договор от 14.10.2019г. и последващите го анекси, със следното съдържание: *„Страните изрично се съгласяват и признават, че сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителите съгласно чл. 56 и Работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“*, при условията на евентуалност - поради заобикаляне на закона;
2. осъдителни иски по чл. 128, т. 2 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **5713.94 лева**, представляваща неизплатените от ответника „секторни плащания“ за периода от **21.10.2019г. до 26.02.2021г.**, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.10.2022г., до окончателното плащане, сумата от **1316.40 лева** – лихва за забава за периода от **10.12.2019г. до 24.10.2022г.** върху главното вземане за „секторни плащания“ от падежа на всяко от тях;
3. осъдителен иск по чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ за заплащане на сумата **9099.70 лева**, представляваща неизплатените от ответника командировъчни пари за периода от **21.10.2019г. до 26.02.2021г.** ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.10.2022г., до окончателното плащане;
4. осъдителни иски по чл. 177 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **833.87**

лева, представляваща неизплатените от ответника възнаграждения за времето на платен годишен отпуск за периода от **м.02.2020г., м.11.2020г., м.12.2020г. и м.02.2021г.** ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.10.2022г., до окончателното плащане, сумата от **165.58 лева** – лихва за забава за периода от **10.03.2020г. до 24.10.2022г.** върху главното вземане за „секторни плащания“ от падежа на всяко от тях;

5. осъдителни искове по чл. 264 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **143.98 лева**, представляваща неизплатените от ответника възнаграждения за работа през дните на официалните празници за периода от **21.10.2019г. и 26.02.2021г.** ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.10.2022г., до окончателното плащане, сумата от **34.54 лева** – лихва за забава за периода от **10.01.2020г. до 24.10.2022г.** върху главното вземане;
6. осъдителни искове по чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **727.25 лева**, представляваща неизплатеното от ответника обезщетение при прекратяване на трудовото правоотношение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 25.10.2022г., до окончателното плащане, сумата от **113.97 лева** – лихва за забава за периода от **31.03.2021г. до 24.10.2022г.** върху главното вземане.

Ищцата твърди, че е работила по трудово правоотношение при ответника на длъжност „младши член на кабинния екипаж“ с код съгласно НКПД-2011 5111 3006, въз основа на трудов договор от 14.10.2019г., като във връзка с трудовите функции на длъжността изпълнявала международни рейсове като член на кабинния екипаж на оперирани от ответника въздухоплавателни средства. Била уговорена брутна заплата в размер на 10685.00 лв., платима на 12 равни месечни вноски ежемесечно, в зависимост от броя на действително отработените при работодателя месеци, като общата брутна заплата включвала следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: брутна сума в размер на 6 720.00 лева, брутна фиксирана сума в размер на 538.00 лева годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база или над изискваните часове на работа, или в почивен ден, в съответствие с чл. 143 от българския трудов кодекс, брутна фиксирана сума в размер на 1075.00 лева годишно за часовете, в които служителя е в режим на готовност или когато е бил извикан на работа по време на режим на готовност, брутна фиксирана сума в размер на 1 613.00 лева годишно за часовете на работа по време на следобедни и нощни смени и брутна фиксирана сума в размер на 739.00 лева годишно за прослужено време, като било уговорено впоследствие служителят да има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заемана от ищцата по това време. На ищцата следвало да се заплаща и „секторно плащане“, като сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори, както и между страните било постигнато съгласие, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден ще се заплащат допълнително в размер на 20.54 лв. месечно. Страните договорили и че ищцата следва да

получава за времето на изпълнение на международни полети допълнителни командировъчни, съгласно заповед на работодателя, по см. на Раздел IV от Наредбата за командировките и специализациите в чужбина /НСКСЧ/. Било уговорено, че работодателят ще удържа всички суми за задължителни осигурителни вноски и данъци, като възнаграждението следвало да се заплаща до десетия ден от месеца, следващ текущия, като плащанията следвало да бъдат в български левове по фиксирания обменен курс на БНБ.

Трудовият договор бил изменен с допълнително споразумение - анекс от 01.01.2020г., по което бил уговорен размер на брутна работна заплата от 11 573.00 лв., като общата брутна заплата следвало да включва следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: бруто 7 320.00 лв. годишно, по 610 лв. на месец; брутна еднократна сума от 586.00 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ; брутна еднократна сума от 1 171.00 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1 757.00 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739.00 лв. годишно за прослужено време.

Считано от 01.04.2020г. основният договор бил изменен, като на ищцата следвало да бъдат заплащани следните суми: брутна работна заплата от 12 234.00 лв., като общата брутна заплата следвало да включва следните допълнителни месечни трудови възнаграждения с постоянен характер: основна заплата: бруто 7 767.00 лв. годишно, по 647.25 лв. на месец; брутна еднократна сума от 621.00 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ; брутна еднократна сума от 1 243.00 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1 864.00 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739.00 лв. годишно за прослужено време.

На 31.07.2020г. страните сключили анекс, съгласно който от 21.07.2020г., ищцата заела длъжността „стюард/стюардеса“, с уговорено брутно възнаграждение в размер на 12 288.00 лв. годишно, платимо на 12 равни месечни вноски в зависимост от действително отработените месеци при работодателя, като било уговорено общата брутна заплата да включва всички допълнителни месечни възнаграждения с постоянен характер, както следва: основна брутна заплата от 7803.00 лв. годишно, по 650.25 лв. месечно; брутна фиксирана сума в размер на 624 лв. годишно за допълнителна работа, извършена извън графика на дневна база, или над изискваните работни часове, или в почивен ден в съответствие с чл. 143 от КТ, брутна еднократна сума от 1 248.00 лв. годишно за часовете, през които се полага дежурство в условията на постоянно разположение на повикване или е извикан на работа по

време на дежурство в условията на постоянно разположение на повикване; брутна еднократна сума от 1 873.44 лв. годишно за работните часове по време на следобедни и нощни смени; брутна еднократна сума от 739.56 лв. годишно за прослужено време. Било уговорено, че в последствие служителят ще има право да получи стандартната заплата, предлагана от ответника за длъжността, заема на ищцата по това време. Било предвидено сумите за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден да се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя, съответно работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори. Страните отново договорили, че допълнителните сектори след първите два, които са приключени в един ден, ще се заплащат допълнително - в размер на 18.40 лв. месечно. Последните два анекса предвиждали, че всички останали разпоредби на основния договор остават в сила.

Ищцата сочи, че на 26.02.2021г., трудовият договор от 14.10.2019г. бил прекратен на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ.

В исквата молба се твърди, че през периода 21.10.2019г. – 20.07.2020г., ответникът е следвало ежемесечно да начислява и да заплаща на ищцата следните суми - брутна заплата, посочена в чл. 5, б. „а“ от трудовия договор от 18.01.2017г., представляваща 1/12 от сбора от основната заплата и уговорените в съответния трудов договор допълнителни възнаграждения с постоянен характер, наричани „брутни еднократни суми“; секторни плащания - в размер на 20.54 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 24.64 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 36.97 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 33.12 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 21.10.2019г. – 20.07.2020г.; секторни плащания- в размер на 18.40 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, 22.80 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 27.60 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 33.12 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 21.07.2020г. – 31.10.2021г.; секторни плащания - в размер на 24.45 лв. за всеки изпълнен „стандартен сектор“, респ. 29.34 лв. за всеки изпълнен „среден сектор“ и 36.67 лв. за всеки изпълнен „дълъг сектор“, 44.01 лв. за всеки „свръхдълъг сектор“- за периода 01.01.2021г. – 26.02.2021г.; командировъчни пари в размер на 55 евро за всеки ден, през който ищцата е била член на екипажа на оперирано от ответника въздухоплавателно средство, изпълняващо международен рейс, както и други допълнителни възнаграждения с непостоянен характер и допълнителни командировъчни пари.

Ищцата твърди, че клаузата от трудов договор от 14.10.2019г., съгласно която „сумата за първите два планирани и приключени сектора за всеки ден ще се считат включени в размера на основната брутна заплата на служителя и работодателят няма да прави отделни плащания за тези сектори“, е недействителна поради противоречие със закона и в условията на евентуалност - поради заобикаляне на закона, в частност - разпоредбите на чл. 242 от КТ, чл. 247 от КТ във вр. с чл. 4, ал. 2 и чл. 16, ал. 2, т. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата.

На ищцата не са били заплащани в пълен размер и командировъчни пари съгласно Раздел IV от Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно ставка, определена в заповед на

работодателя.

Поддържа, че „секторните плащания“ за периода 21.10.2019г. – 26.02.2021г. не са й били изплащани в пълен размер, като за процесния период незаплатени била сумата в общ размер от 5713.94 лв., като ответникът дължал и лихва за забава върху същите в размер на 1316.40 лв. за периода от 10.12.2019г. до 14.10.2022г. Претендира незаплатените в срок командировъчни пари за периода от 21.10.2019г. до 26.02.2021г. в размер на 9099.70 лв.

Ответникът не е начислявал в пълен размер дължимите „секторни плащания“, и не е взел предвид всички дължими секторни плащания, включително тези за първите два изпълнени сектора през съответния ден, е заплатил на ищцата по-малко възнаграждение по чл. 177 от КТ, като общият дължим размер на неизплатеното възнаграждение за дните на платен годишен отпуск възлизало на 833.87 лв. за процесния период от м.02.2020г., м.11.2020г., м.12.2020г. и м.02.2021г., както и законна лихва за забава в размер на сумата от 165.58 лева – лихва за забава за периода от 10.03.2019г. до 24.10.2022г. върху главното вземане за „секторни плащания“ от падежа на всяко от тях.

Ищцата полагала труд по време на официални празници, като работодателят не й заплащал удвоен размер на следващото ѝ се трудово възнаграждение, поради което претендира 143.98 лв., както и лихва в размер на 34.54 лв. за период от 10.01.2022г. до 24.10.2022г.

Към датата на прекратяване на трудовия договор от 14.10.2019г. е имала неизползван платен годишен отпуск в размер на 25 дни, като е следвало да ѝ се изплати обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ, но същото било изплатено в по-нисък размер от действително дължимия, тъй като не бил съобразен общият размер на „секторните плащания“, които ищцата следвало да получи за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанието за съответното обезщетение, претендирано в общ размер от 727.25 лв., както и законна лихва от 31.03.2021г. до 24.10.2022г., в размер на 113.97 лв.

Прави искане за присъждане на разноски в производството. Представя доказателства и прави искания за допускане на съдебно- счетоводна експертиза и по чл. 190 ГПК.

Ответникът- **„Уиз Еър Унгария Црт.“** - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България, чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България“, надлежно уведомен за правото си на писмен отговор, **депозира такъв чрез „Уиз Еър Унгария Црт.“**, в който оспорва предявените искове. Оспорва да е пасивно легитимирана страна по предявените искове с довод, че исковата претенция следвало да бъде насочена срещу клона на дружеството в Република България, с което е възникнало трудовото правоотношение. Не оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение по трудов договор от 14.10.2019г., изменен с анекс от 01.01.2020г., анекс от 01.04.2020г., анекс от 31.07.2020г., в рамките на което ищцата изпълнявала длъжността „младши член на кабинния екипаж“, а от 21.07.2020г. е изпълнявала длъжността „стюард/стюардеса“, което считано от 26.02.2021г. е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

Оспорва да е налице недействителност на оспорената от ищцата клауза с довод, че

същата е формулирана със соченото от ищцата съдържание по съгласие на страните, като е уговорено, че секторните плащания са дължими след втория сектор за деня, т.е. условието е било служителът да има прелетан 3-ти, 4-ти и пр. сектор за деня, в който случай се дължало плащане. Заявява, че плащането за сектори не е част от основната заплата, поради което представлява допълнително възнаграждение, при което работодателят може да постави условия, при изпълнението на които допълнителното възнаграждение се дължи. Ето защо счита, че клаузата е действителна. Поддържа, че претенцията по отношение на „секторни плащания“ е неправилно изчислена в претендирания размер, доколкото съгласно т. 5b от договора, тези плащания се дължали след втория сектор за деня, т.е. за приключени през деня сектори 3, 4, 5 и т.н., а ищцата изчислявала дължимите възнаграждения на база всички прелетени сектори, включително първи и втори, като били дължими единствено такива след втория сектор. Навежда довод, че неоснователно се претендира вземане за командировъчни пари, тъй като размерът от 55 евро на ден бил приложим само за екипажите на въздухоплавателните средства, които летят с национални и регистрационни знаци на Република България, а самолетите на ответното дружество не летят с национални и регистрационни знаци на Република България. Пояснява, че размерът на следващите се командировъчни бил определян със заповед на работодателя, което било посочено и в сключения между страните трудов договор и за да е ясно, че тези плащания ще имат характер на командировъчни, а НСКСЧ определял максималния размер, в рамките на който следвало да се определят командировъчните пари, поради което не следвало да се съобразява Приложение № 3а към чл. 31, ал. 2 от НСКСЧ. Относно иска по чл. 177 от КТ посочва, че на основание чл. 17 от НСОПЗ и чл. 247 от КТ страните договорили заплащане според „времетраенето на работата“, поради което била определена фиксирана основна годишна брутна заплата, която не се влияела от броя на прелетените сектори. Трудът на ищцата бил заплатен с уговорената основна работна заплата. Не била налице „сделна система“ по смисъла на чл. 4, ал. 1 от НСОПЗ. Поддържа, че добавките за секторни плащания не са част от годишната брутна заплата, тъй като са с променлив характер, поради което не можели да се причислят към елементите, които формират базата за изчисляване на дължимото възнаграждение по чл. 177 от КТ. По изложените съображения, ответникът оспорва и претенцията по чл. 224 от КТ, като оспорва и към датата на прекратяване на трудовото правоотношение ищцата да е разполагала с 25 дни платен годишен отпуск, във връзка с което сочи, че е изплатил следващото се на ищцата обезщетение по тази претенция. Относно вземането за възнаграждението за дните за официални празници, поддържа, че на основание чл. 5а от трудовия договор за работа през дните на официални празници се заплащала фиксирана сума, която покривала и труда, положен през официални празници. При условията на евентуалност, релевира възражение за погасителна давност. Моли за отхвърляне на искове.

Представя съдебна практика. Прави доказателствени искания за допускане на допълнителни въпроси към формулираните от ищеца по искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза. Претендира разноски.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140 ГПК, намира следното:

По иска с правно основание чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ в тежест на ищцата е да докаже, че е налице противоречие на клаузата от трудовия договор с повелителни правни норми, респ., че е налице заобикаляне на повелителни правни норми.

По иска с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ в тежест на ищцата е да докаже съществуването на трудово правоотношение с ответника и полагането на труд за твърдения период, настъпването на предпоставките за начисляване на т. нар. „секторни плащания“ през процесния период и техния размер, както и падежа на това задължение.

По иска с правно основание чл. 215, ал. 1 от КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ в тежест на ищцата е да докаже, че е била член на екипажа на въздухоплавателно средство с национални и регистрационни знаци на Република България, че е изпълнявала международни рейсове в посочения период, размера на командировъчните пари за всеки ден командировка.

По иска с правно основание чл. 177 от КТ в тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и ползването на платен годишен отпуск за съответния период; размер на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, предхождащ ползването на отпуска, през който ищцата е отработила най-малко 10 работни дни.

По иска с правно основание чл. 264 от КТ в тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и че е полагала труд по време на официални празници, както и продължителността на положения от нея труд и размер на възнаграждението.

По иска с правно основание чл. 224, ал. 1 от КТ в тежест на ищцата е да докаже, че е работила по трудово правоотношение с ответника и че в нейна полза е възникнало правото на ползване на платен годишен отпуск, което не е упражнено, и неговият размер, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД в тежест на ищцата е да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери и настъпването на забавата.

С оглед неоспорването му от ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, като безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване по делото следва да се отделят обстоятелствата относно наличието на съществувало между страните трудово правоотношение по трудов договор от 14.10.2019г., изменен с анекс от 01.01.2020г., анекс от 01.04.2020г., анекс от 31.07.2020г., в рамките на което ищцата изпълнявала длъжността „младши член на кабинния екипаж“, а от 21.07.2020г. е изпълнявала длъжността „стюард/стюардеса“, което считано от 26.02.2021г. е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

Съдът при извършена служебна проверка на редовността и допустимостта на исковата молба, съобразно нормите на чл. 129, ал. 2 ГПК и чл. 130 ГПК и предвид направените от ответника отводи за нередовност и допустимост на исковата молба, счита, че в исковата

молба са налице противоречия, поради което следва да предостави възможност на ищеца да уточни исковата молба в едноседмичен срок от съобщението – с писмена молба, с преписи за ответника, като посочи какъв е правния му интерес от претенции по чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ, чл. 128, т. 2 КТ, чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ, чл. 177 КТ, чл. 264 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД, предявени срещу „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България, след като твърди, че работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ е „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България“, ЕИК 200830927, като в същия срок отстрани противоречията между обстоятелствената част на исковата молба и петитума, доколкото на стр.1 е посочил, че предявява искове срещу „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България, *чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България“*, ЕИК 200830927, а е формулиран петитум срещу „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, вписано в Търговския регистър на Унгария под номер 01-10-140174, представлявано от Йозеф Янош Варади. Поради горното, на ищцата следва да бъдат дадени указания във връзка с редовността на исковата молба.

Искането на ищеца за допускане на експертиза по въпросите, поставени в исковата молба и в отговора, е основателно, тъй като поставените в исковата молба въпроси касаят спорни обстоятелства по делото, за чието изясняване е необходимо използването на специални знания от съответната област на науката. Съдът намира, че не е необходимо за изясняване предмета на спора искането на ответника за допускане на експертиза по т. 27 от доказателствените искания в отговора.

Искането по чл. 190 ГПК се уважава, въпреки липсата на оспорване от ответника на трудовото правоотношение и обстоятелството, че *част* от документите вече са представени с исковата молба, макар трудовият договор да не е подписан от ответното дружество /то не оспорва че трудово правоотношение е съществувало между страните/.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищцата Д. С. Г., чрез адв. П. С., в **едноседмичен** срок от получаване на препис от настоящото определение:

1./ да посочи какъв е правния й интерес от претенции по чл. 74, ал. 4, вр. ал. 1 пр. 1 и 2 КТ, чл. 128, т. 2 КТ, чл. 215, ал. 1 КТ, вр. чл. 31, ал. 2 НСКСЧ, чл. 177 КТ, чл. 264 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 86 ЗЗД, предявени срещу „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България, след като твърди, че работодател по смисъла на § 1, т. 1 ДР на КТ е „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България“, ЕИК 200830927

2./ да уточни срещу кое лице предявява процесните икове, доколкото в стр. 1 от исковата молба и в петитума са посочени като ответник две различни лица- „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, извършващо търговска дейност в Република България,

чрез клон с фирма „Уиз Еър Унгария Црт. - клон България“, ЕИК 200830927, а е формулиран петитум срещу „Уиз Еър Унгария Црт.“ - чуждестранно АД, вписано в Търговския регистър на Унгария под номер 01-10-140174, както и да приведе петитума на исковата молба в съответствие с фактическите си твърдения във връзка с дадените указания.

УКАЗВА на ищеца, че при неизпълнение на указанията в срок исковата молба ще бъде върната.

ОТДЕЛЯ КАТО БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че между страните е съществувало трудово правоотношение по трудов договор от 14.10.2019г., изменен с анекс от 01.01.2020г., анекс от 01.04.2020г., анекс от 31.07.2020г., в рамките на което ищцата изпълнявала длъжността „младши член на кабинния екипаж“, а считано от 21.07.2020г. е изпълнявала длъжността „стюард/стюардеса“, което считано от 26.02.2021г. е било прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства, с изключение на приложените от ищцата документи на чужд език - доказателство № 2, 3, 4, 6, 7.

ДОПУСКА изготвянето на съдебносчетоводна експертиза по въпроси, посочени в исковата молба /л. 17 и л. 18 от исковата молба/ и в отговора на исковата молба /л. 24 от отговора на исковата молба/, като вещото лице съобрази преформулирането на въпросите, поставени от ищеца, в отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 500 лв., вносими 250 лв. от бюджета на съда и 250 лв. от ответника в едноседмичен срок от съобщението.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Виолета С., София, бул. „Цар Борис III“ №19, вх.А, ап.95, телефон: 0888 846 913, която да се призове за с.з.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК ответника в **едноседмичен срок** от съобщението да представи в заверен препис трудов договор от 14.10.2019г. и допълнителните споразумения към него, като му **УКАЗВА**, че при непредставянето на документите съдът може да приеме за доказани фактите, относно, които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства съгласно чл. 161 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на страните, тъй като не са необходими.

СЪДЪТ напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).

НАСРОЧВА делото за разглеждане по реда на бързото производство по Глава двадесет и пета ГПК в открито съдебно заседание на 13.06.2023г. от 14:30 ч., за когато да се призоват страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характера на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 140, ал. 3 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото съдебно заседание, може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по смисъла на чл. 146 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се изпрати и препис от писмения отговор и приложенията към него, подаден от ответника.

Съдия при Софийски районен съд: _____